

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 539/2016-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia, zastúpenej usadeným euroadvokátom Mgr. Michalom Jendrulekom, Citorínska 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 1 Er 2185/2014 z 9. júna 2016, jeho uzneseniami v časti výroku, ktorým zastavil exekúciu a v časti výroku, ktorým rozhodol o povinnosti nahradiť trovy exekúcie sp. zn. 6 Er 447/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 4/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 342/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 583/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 344/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 20/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 393/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 243/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 252/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 232/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 172/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 19/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 391/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 5/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 234/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 343/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 253/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 254/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 233/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 125/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 637/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 340/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 127/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 341/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 582/2015 z 10. júna 2016, sp. zn.

6 Er 392/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 255/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 639/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 394/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 260/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 128/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 585/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 261/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 452/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 638/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 126/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 584/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 124/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 262/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 640/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 641/2015 z 10. júna 2016, uznesením sp. zn. 6 Er 537/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 65/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 443/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 170/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 168/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 444/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 445/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 173/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 67/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 231/2015 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 66/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 169/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 257/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 64/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 171/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 532/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 259/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 17/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 518/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 193/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 18/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 442/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 16/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 14/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 69/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 195/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 581/2015 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 256/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 194/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 68/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 535/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 536/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 533/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 534/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 446/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 70/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 15/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 415/2015 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 12/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 13/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 10 Er 483/2014 z 30. júna 2016, sp. zn. 10 Er 644/2014 z 30. júna 2016 a sp. zn. 10 Er 641/2015 z 30. júna 2016, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 10 Er 486/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 629/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 865/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 5/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 694/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 579/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 777/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.

10 Er 530/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 639/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 695/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 699/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 622/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 772/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 821/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 480/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 698/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 643/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 484/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 487/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 583/2015 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 640/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 696/201 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 753/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 701/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 6/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 702/2014
z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 864/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 488/2014 z 27. júla
2016, sp. zn. 10 Er 818/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 700/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 867/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 819/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 581/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 586/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 773/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 620/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 581/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 531/2014 z 26. júna 2016, sp. zn.
10 Er 485/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 481/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 948/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 585/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 623/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 482/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 582/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 642/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 582/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 489/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 951/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 4/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 776/2014
z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 583/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 532/2014 z 26. júla
2016, sp. zn. 10 Er 584/2014 z 25. júla 2016, sp. zn. 10 Er 528/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 863/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 1097/2015 z 26. júla 2016 a sp. zn.
10 Er 953/2014 z 26. júla 2016 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Revúca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Er 2185/2014 z 9. júna 2016, jeho uzneseniami v časti výroku, ktorým zastavil exekúciu, a v časti výroku, ktorým rozhodol o povinnosti nahradiť trovy exekúcie sp. zn. 6 Er 447/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 4/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 342/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 583/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 344/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 20/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 393/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 243/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 252/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 232/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 172/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 19/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 391/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 5/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 234/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 343/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 253/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 254/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 233/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 125/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 637/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 340/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 127/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 341/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 582/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 392/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 255/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 639/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 394/2014 z 10. júna

2016, sp. zn. 6 Er 260/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 128/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 585/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 261/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 452/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 638/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 126/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 584/2015 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 124/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 262/2014 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 640/2015 z 13. júna 2016, sp. zn. 6 Er 641/2015 z 10. júna 2016, uznesením sp. zn. 6 Er 537/2014 z 10. júna 2016, sp. zn. 6 Er 65/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 443/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 170/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 168/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 444/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 445/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 173/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 67/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 231/2015 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 66/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 169/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 257/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 64/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 171/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 532/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 259/2014 z 9. júna 2016, sp. zn. 6 Er 17/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 518/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 193/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 18/2014 z 8. júna 2016, sp. zn. 6 Er 442/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 16/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 14/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 69/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 195/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 581/2015 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 256/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 194/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 68/2014 z 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 535/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 536/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 533/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 534/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 446/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 70/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 15/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 415/2015 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 12/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 6 Er 13/2014 zo 14. júna 2016, sp. zn. 10 Er 483/2014 z 30. júna 2016, sp. zn. 10 Er 644/2014 z 30. júna 2016 a sp. zn. 10 Er 641/2015 z 30. júna 2016, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 10 Er 486/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 629/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 865/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 5/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 694/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 579/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 777/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 530/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 639/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 695/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.

10 Er 699/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 622/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 772/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 821/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 480/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 698/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 643/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 484/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 487/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 583/2015 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 640/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 696/201 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 753/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 701/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 6/2015
z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 702/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 864/2014 z 27. júla
2016, sp. zn. 10 Er 488/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 818/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 700/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 867/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 819/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 581/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 586/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 773/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 620/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 581/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 531/2014 z 26. júna 2016, sp. zn. 10 Er 485/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 481/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 948/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 585/2015 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 623/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 482/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 582/2015 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 642/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 582/2014 z 26. júla 2016, sp. zn.
10 Er 489/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 951/2014 z 27. júla 2016, sp. zn. 10 Er 4/2015
z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 776/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 583/2014 z 26. júla
2016, sp. zn. 10 Er 532/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 584/2014 z 25. júla 2016, sp. zn.
10 Er 528/2014 z 26. júla 2016, sp. zn. 10 Er 863/2014 z 27. júla 2016, sp. zn.
10 Er 1097/2015 z 26. júla 2016 a sp. zn. 10 Er 953/2014 z 26. júla 2016 (ďalej len
„uznesenia okresného súdu“).

2. Zo sťažnosti vyplýva:

«... napadnuté uznesenia sú založené na tom, že pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ] bol ako procesné legitimovaný subjekt povinný doplniť návrh na vykonanie
exekúcie bez ohľadu na zmenu hmotnoprávnej vecnej aktívnej legitimácie na sťažovateľa

a na tom základe, že pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky, o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným, ktorá povinnosť sa vzťahuje aj na pôvodného oprávneného, zastavil exekúciu podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Súd však neskúmal, či pôvodný oprávnený [REDACTED] mal nejaké rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, hoci uviedol, že práve [REDACTED] mal povinnosť doplniť v lehote do 22.1.2016 návrh na vykonanie exekúcie o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku práve na základe § 243f ods. 1 Exekučného poriadku... [REDACTED] svoju povinnosť splniť nemohol, pretože žiadne vlastné vzťahy s povinným nemal. Rovnako ani sťažovateľ žiadne vlastné vzťahy s povinným nemal. Z tohto hľadiska je ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku neaplikovateľné, keďže ide o nesplniteľnú zákonnú povinnosť oznamovať súdu skutočnosti, ktoré neexistujú. Sťažovateľ vo svojich oznámeniach o zmene oprávneného, ktoré súdny exekútor predložil súdu ako návrh na pripustenie zmeny oprávneného dňa 28.1.2016 uviedol, že žiadne vlastné vzťahy s povinným nemá. Okresný súd v napadnutých uzneseniach však zjavne trvá na splnení nemožnej povinnosti, že aj keby rozhodol o pripustení zmeny oprávneného pred 22.1.2016, musel by sťažovateľ opísať tieto vlastné vzťahy s povinným len preto, že rozhodnutie, ktoré je podkladom exekúcie sa zakladá na priznaní nároku zo zmenky. Vyžadovanie nemožného plnenia a následné zastavenie exekúcie je hrubým porušením práva na spravodlivý exekučný súdny proces a pre sťažovateľa súčasne je aj odopretím prístupu k súdu, keďže zastavenie exekúcie nastalo až po tom, čo sťažovateľ bol pripustený vstúpiť do konania. Súčasne ide o stav, keď sťažovateľovi bez svojho zavinenia, keďže Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 boli naňho postúpené aj pohľadávky v predmetných veciach, ihneď po tom, ako sa stal účastníkom konania, bolo odopreté právo na súdnu ochranu. Pritom je zjavné, že sťažovateľ rovnako žiadne vlastné vzťahy s povinným nemá.

Právny zástupca sťažovateľa je toho názoru, že v daných prípadoch bolo potrebné, aby Okresný súd Revúca uplatnil taký výklad § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorý je ústavnokonformný a aj realizovateľný. Nemôže právna norma vyžadovať od oprávneného,

aby popisoval a preukazoval vlastné vzťahy s povinným, ak ich nemá a sankcionovať takýto stav zastavením exekúcie, ak k takému doplneniu nedôjde alebo nedôjde k jeho preukázaniu, a už vôbec nie voči novému oprávnenému, ktorý takisto také vlastné vzťahy nemá. Ak je možný ústavnokonformný výklad § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, súd si mal vybrať ústavnokonformný výklad, t. j. neaplikovať § 39 ods. 4 na prípady, ak oprávnený nemá vlastné vzťahy s povinným a toľž nie ak aj nový oprávnený takéto vzťahy nemá. Zmyslom § 39 ods. 4 Exekučného poriadku je, aby tí oprávnení, ktorí vlastné vzťahy s povinným majú, ich popísali. Pri nemožnom plnení platí, že nie je povinnosť ho plniť „Nemo ultra posse obligatur“. V takom prípade si mal Okresný súd Revúca zistiť, či vôbec pôvodný oprávnený nejaké vlastné vzťahy s povinným mal. To sa nestalo. Okresný súd sa ani len nepokúsil o ústavnokonformný výklad. Sťažovateľ teda ako oprávnený, ktorého vstup do konania bol pripustený, nemal ani len možnosť po tom, čo bol pripustený do konania, prejavíť svoj názor, pretože súčasne s pripustením jeho pristúpenia do konania súd exekúciu zastavil pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie pôvodným oprávneným, ktorá povinnosť bola však nemožná, keďže nemal o čo návrh na vykonanie exekúcie doplniť. Dochádza teda k tomu, že Okresný súd Revúca zaujal taký výklad § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorý urobil sťažovateľa nositeľa absolútnej zodpovednosti za to, že predchádzajúci oprávnený nemal vlastné vzťahy s povinným a nemohol ich popísať a dokázať Okresnému súdu Revúca bez akejkoľvek možnosti zbavenia sa tejto zodpovednosti.

... prostriedok nápravy zavedený novelou č. 438/2015 Z. z. do Občianskeho súdneho poriadku do § 228 ods. 1 písm. g), ktorý umožňuje podať návrh na obnovu konania v prípade, ak právoplatný rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a exekúcia vykonávaná na jeho podklade bola zastavená, pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenia alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo 3. rozpor so dobrými mravmi alebo so zákonom, sa netýka zastavenia exekúcie z dôvodu nedoplnenia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ale iba v prípade zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

Sťažovateľ namieta aj porušenie článku 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to konkrétne porušenie práva na pokojné užívanie majetku, ktorý predstavujú vymáhané pohľadávky sťažovateľa, vo vzťahu ku ktorej došlo v dôsledku zastavenia exekúcie k definitívnej strate nádeje na ich zhmotnenie, pretože vzhľadom na vyššie uvedené znenie § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, tieto vymáhané pohľadávky už nie je možné ďalej vymáhať v obnovenom konaní, keďže to je umožnené iba v prípade zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a nie v prípade zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie.»

3. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že namietanými rozhodnutiami okresného súdu boli porušené jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, zrušil namietané rozhodnutia okresného súdu v označených častiach a priznal jej trovy právneho zastúpenia.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

8. V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami okresného súdu.

10. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

14. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

15. Okresný súd v relevantných častiach napadnutých uznesení uviedol:

„Dňa 28.01.2016 bolo Okresnému súdu Revúca prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného a doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 zákona č. 233/1955 Z. z. osudných exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok). O zmene oprávneného súd rozhodol uznesením č. k. 10 Er 579/2015-29 zo dňa 25.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 11.05.2016. V rámci predmetného podania spoločnosť Private Capital Investments Limited ďalej uviedla, že v danom exekučnom konaní nedošlo k naplneniu podmienok pre

aplikáciu § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, pretože nemá žiaden vlastný vzťah s povinným, nie je pôvodným (ani následným) vlastníkom zmenky, nie je ani indosatárom zmenky v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a preto jej nevznikla povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie postupom podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku o náležitosti v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pretože právna norma určuje v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie a dôkazným bremenom povinnosti iba týmto subjektom. Na toto exekučné konanie sa § 243f ods. 1 a § 39 ods. 4 Exekučného konania nevzťahujú.

V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 písm. m), § 58 ods. 5 a § 243f Exekučného poriadku.

Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (§ 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 44 ods. 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h), k) až m) je prípustné odvolanie.

Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Súd sa však nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ] ako pôvodným zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ] bol teda povinný podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 (opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vzťahu spoločnosti [REDAKOVANÉ] k povinnému a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú) do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, t. j. do 22.01.2016. Pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ] si túto svoju povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nesplnil.

Uzatvorením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015 spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do hmotnoprávneho vzťahu veriteľa pohľadávky proti povinnému vyplývajúcej z exekučného titulu. Pripustením zmeny účastníka exekučného konania na strane oprávneného uznesením č. k. 10 Er 579/2015-29 zo dňa 25.04.2016 spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do procesného exekučného vzťahu s povinným. Keďže pri zmene oprávneného ide o procesné nástupníctvo, právne účinky spojené so začatím exekučného konania zostávajú zachované a ten, kto vstupuje do exekučného konania na miesto doterajšieho oprávneného, musí prijať stav exekučného konania, aký tu je v dobe jeho vstupu (Drápal, Bureš a kol. Občanský soudní řád I, II Komentár. 1. vydání, Praha C.H.Beck 2009, s. 738). Ak teda spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do exekučného konania za stavu, keď si pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ] nesplnil svoju povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorej nesplnenie je § 243f ods. 5 Exekučného poriadku sankcionované zastavením exekúcie, potom aj nový oprávnený Private Capital Investments Limited musí niesť negatívne dôsledky tohto procesného stavu.

Uvedené nebránilo ani novému oprávnenému - spoločnosti Private Capital Investments Limited, aby splnil aj sám povinnosť pôvodného oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku napr. súčasne s oznámením o zmene oprávneného. Ani nový oprávnený však návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nedoplnil.

Súd sa nestotožňuje s tvrdením oprávneného, že nemá povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda ani dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku. Účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená, posúdiť. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok

vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd exekúciu v zmysle § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil. ...

Z predložených listín má súd za preukázané, že po vydaní predmetného poverenia nastala právna skutočnosť spočívajúca v postúpení pohľadávky vymáhanej v tejto exekúcii na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Nakoľko takto bola postúpená súdom judikovaná pohľadávka identifikovaná svojou istinou a jej príslušenstvom ako aj označením rozsudku, ktorým bolo o pohľadávke rozhodnuté, účinnosti postúpenia pohľadávky nebráni tomu, aby súčasne neboli na spoločnosť Private Capital Investments Limited rubopisom prevedené aj práva zo zmenky, ktorá bola podkladom pre vydanie uvedeného rozsudku. Právoplatnosťou rozsudku pôvodný hmotnoprávny vzťah zo zmenky síce nezaniká, ale dostáva novú kvalitu vykonateľnosti judikovaného práva, pre ktorého identifikáciu a presadenie sa v procesnoprávnom exekučnom vzťahuje podstatné identifikovanie pohľadávky práve prostredníctvom vykonateľného rozsudku. Súd preto podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v spojení s § 92 ods. 2 a ods. 3 O. s. p. na návrh spoločnosti Private Capital Investments Limited (v ktorom je obsiahnutý aj jej súhlas so vstupom do konania

na strane oprávneného) pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho oprávneného vstúpila spoločnosť Private Capital Investments Limited.

V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 písm. m), § 58 ods. 5 a § 243f Exekučného poriadku.

Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (§ 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 44 ods. 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky,

obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

- 1. neprijateľné zmluvné podmienky,*
- 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo*
- 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.*

Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h), k) až m) je prípustné odvolanie.

Podľa § 202 ods. 2 O. s. p., odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Súd sa ale nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ] ako pôvodným zmenkovým veriteľom a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ] bol teda povinný podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 (opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vzťahu spoločnosti [REDAKOVANÉ] k povinnému a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú) do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, t. j. do 22.01.2016. Pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDAKOVANÉ] si túto svoju povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nesplnil.

Uzatvorením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015 spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do hmotnoprávneho vzťahu veriteľa pohľadávky proti povinnému vyplývajúcej z exekučného titulu. Pripustením zmeny

účastníka exekučného konania na strane oprávneného týmto uznesením spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do procesného exekučného vzťahu s povinným. Keďže pri zmene oprávneného ide o procesné nástupníctvo, právne účinky spojené so začatím exekučného konania zostávajú zachované a ten, kto vstupuje do exekučného konania na miesto doterajšieho oprávneného, musí prijať stav exekučného konania, aký tu je v dobe jeho vstupu (Drápal, Bureš a kol. Občanský soudní řád I, II Komentár. 1. vydání, Praha C.H.Beck 2009, s. 738). Ak teda spoločnosť Private Capital Investments Limited vstúpila do exekučného konania za stavu, keď si pôvodný oprávnený - spoločnosť [REDACTED] [REDACTED] nesplnil svoju povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorej nesplnenie je § 243f ods. 5 Exekučného poriadku sankcionované zastavením exekúcie, potom aj nový oprávnený Private Capital Investments Limited musí niesť negatívne dôsledky tohto procesného stavu. Uvedené nebránilo ani novému oprávnenému - spoločnosti Private Capital Investments Limited, aby splnil aj sám povinnosť pôvodného oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku napr. súčasne s oznámením o zmene oprávneného. Ani nový oprávnený však návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v zmysle § 243f ods.1 Exekučného poriadku nedoplnil.

Z uvedených dôvodov preto tunajší súd podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku túto exekúciu zastavil.“

16. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležité zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmavať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo

k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvozené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

17. Citované rozhodnutia obsahujú podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov, pričom ústavný súd konštatuje, že závery, ku ktorým okresný súd dospel vo svojich uzneseniach, nemožno označiť za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

18. Ústavný súd tiež zdôrazňuje, že pokiaľ sťažovateľka namieta, že okresný súd použil v jej veci ústavne nekonformný výklad ustanovení Exekučného poriadku, s týmto jej tvrdením sa ústavný súd nestotožňuje. Výklad, ktorý sťažovateľka podáva, považuje ústavný súd za prísne formalistický, ktorý nezohľadňuje účel zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. V prípade, že vymáhaná pohľadávka bola postúpená pôvodným veriteľom, je nový veriteľ (oprávnený v exekučnom konaní) povinný opísať vlastné vzťahy s povinným, na základe ktorých vznikol samotný hmotnoprávny vzťah medzi povinným a pôvodným veriteľom.

19. Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľky, že okresný súd mal exekúciu zastaviť podľa § 243f ods. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, aby sa mohla sťažovateľka následne domáhať svojej pohľadávky návrhom na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, ústavný súd zdôrazňuje, že zastaviť exekučné konanie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je možné iba vtedy, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína zásadu „*vigilantibus iura scripta sunt*“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Pokiaľ sťažovateľka, resp. jej právny predchodca ako oprávnený v exekučnom konaní návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nedoplnil/a o opísanie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným s odôvodnením, že žiadne vlastné vzťahy s povinným nemá, okresný súd nemohol preskúmať rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, a po jeho preskúmaní prípadne exekučné konanie zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, čo by v konečnom dôsledku umožnilo sťažovateľke domáhať sa opätovne svojej pohľadávky proti povinnému návrhom na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku.

20. Ústavný súd považuje v závere za potrebné uviesť, že pokiaľ sťažovateľka tvrdí, že nemá žiadne vlastné vzťahy s povinným, a zároveň žiada, aby bolo exekučné konanie zastavené v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, toto jej tvrdenie vedie ústavný súd k úvahám o tom, že sťažovateľka si bola dobre vedomá skutočnosti, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, splňa podmienky uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a celý postup sťažovateľky v exekučnom konaní bol

tak iba jej snahou obísť povinnosti zavedené novelou Exekučného poriadku (zákon č. 438/2015 Z. z.), a vyhnúť sa tak zastaveniu exekučného konania.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

22. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016